

וישוב המלכים אל-יעקב לאמור באנוי אל-
אחיך אל-עלשו וגס הגד לקרתך וארכע-מאו איש עמו:
וירא יעקב מאוד ויעיר לו ווחז את-העם אשר-אתו ואחד
הצען ואת-הבקר והגמלים לשני מחות: ויאמר אס-יבוא
כבר עיקד שנאמר זום לבך ושכחה את ה' אלהך ר' תמא בר חנניא
אמר כאלו בא על כל העדויות מה' הכה וחעט' ה' כל נבנה לב וכות' חם' ני'
את כל התועבות האלנו על אל אמר כאלו בנה במה שנאמר *חוילו לך
מן האדם אשר נשמה באופכי במנהש הוא אל תוקר בהמה אלא במד

ג. אקי ימי קרי, קרא

פרשה זו א לא סויינט יעקב
לבדו ויוסף איש עמו. וירא טה
אין כלל ישرون רכב שמים
בעזרך ר' ברקיה שם ר' יהודה
בר' סימון אמר אין כלל ומיל כל
ישראל הנאים והמשביחים שבכם.
יאמה מוצא כל מה שהקדוש
ברוך הוא עתיד לעשות לעתיד
לבא, הקדים ועשה על ידי
צדיקים פועלם פונה. מקודש
ברוך הוא ממחיה הפימים ואליהם
מיתה את הפימים. הקדוש ברוך
הוא עוצר קשימים ואליהם עוצר
קשימים. הקדוש ברוך הוא מבורך
את המועט ואליהם מבורך את
המעט. הקדוש ברוך הוא ממחיה
את הפימים ואלישע ממחיה את
הפטמים. הקדוש ברוך הוא פוקד
אקוות ואלישע פוקד עקרות.
קדוש ברוך הוא מבורך את
המעט ואלישע מבורך את
הפטם. הקדוש ברוך הוא מפקח את
הפטם. הקדוש ברוך הוא פוקד ערך
ירכו ותקע פיריך יעקב בהאקו עמו: ויאמר שלחני כי
עליה השחר ויאמר לא אשלחן כי אס-ברוכתני: ויאמר
אליו מה-שם ויאמר יעקב: יירה כי לא יכול לו וגע בכספי
ולתכל: וישראל יעקב יאמר הגדרה-נא שמא ויאמר לפה
זה תשאל לשמי ויברך אותו שם: וירא יעקב שם המזון
פניאל כי רצאי אליהם פנים אל-פנים ותנצל نفسיו: וירח
לו רשות באשר עבר את-פנואל והוא צלע על-רכו: על-
כן לא-יכלו ב内幕-ישראל את-גדר הנשה אשר על-רכ הירך
עד היום הזה כי נגע בפרק-יריך יעקב בירר הנשה:

ח. ג' ג' ג' ג'

ויאמר שעשו ישדי רב אותו היין לך אשר-לה: ויאמר יעקב
אל-נא אס-נא מצאתי חן בעיניך ולחתת מונחת מיר
כי עלי-ך ראתני פניך בראשת פני אליהם ותרצני: קח-נא
את-ברוכתך אשר הבאת לך כי-חנני אליהם וכי יש-לי-כל
ויפער-בו ויקח: ויאמר בסעה ולבכה ואלכה לנגדך: ויאמר
אליו ארני דע כי-הילדים רפאים והצען והבקר עלות עלי
ודפקום יום אחד ומתו כל-הצען: יער-נא ארני לפניך עבדך
ואני את-נהלה לאי לרגל המלאה אשר-לפניך ולרגל
הילדים עד אשר-אבא אל-ארני שעירה: ויאמר עשו איזנ-ה
נא עמק בזדעם אשר-אתי ויאמר למבה זה אמעצאי-הן בעין
אס-דא: ושב בים ההוא עשו לדרכו שעירה: ויאמר נסע
סבטה ויבנו לו בית ולמנקה עשה ספת על-בן קרא שס-
ה המקומות ספות: ויבא יעקב שלם עיר שס אשר
בארץ בגען בבאו מפנין ארם ויחן את-פנין הער: ויאן
את-הקלת השדה אשר-נתה-שם אלהו מיד בניחמור אבי
שכם במאה קשיטה: ויצב-שם מזבח ויקרא-לו אל-אליה
אי ישראל:

ט. ג' ג' ג' ג'

כב. אחר קך נחללה פפא, ניאבק איש עמו, וכל
הענן עד שקרן שמו יישראל. ואמר שם
שם-כט, לא יעקב אמר עוד שקר פ' אם יש-אל.
ואוריין הם קרשעים שאין טובין שלמה (רכישת רבה
פס' ס"י), שהוא לא קראו בשם ישראל רק על הער,
ההינו הרכחות שונטל שלא. יאמרו שבאו לו בעקבה
וקרבה רך בירך טרנה*. אבל יש עוד בירור ענן
פנימי ממש יעקב וישראל קרוון על העתיד, וזה
נעשה בביית אל מפני הקדוש ברוך הוא שברכו.

שיש לה אור חיים מוחדים, שהם מעתרים אותה ומעטרים את העולם כולם על ידה
ועל ידי כל זה יודעת היא את חסנה כי זו לה באלה אמת.



ה. ג' ג' ג' ג'

ט

על פcin קטנים י'

ה. ג' ג' ג' ג'

ו. ג' ג' ג' ג'

ז. ג' ג' ג' ג'

ח. ג' ג' ג' ג'

ט. ג' ג' ג' ג'

י. ג' ג' ג' ג'

ט. ג' ג' ג' ג'</div